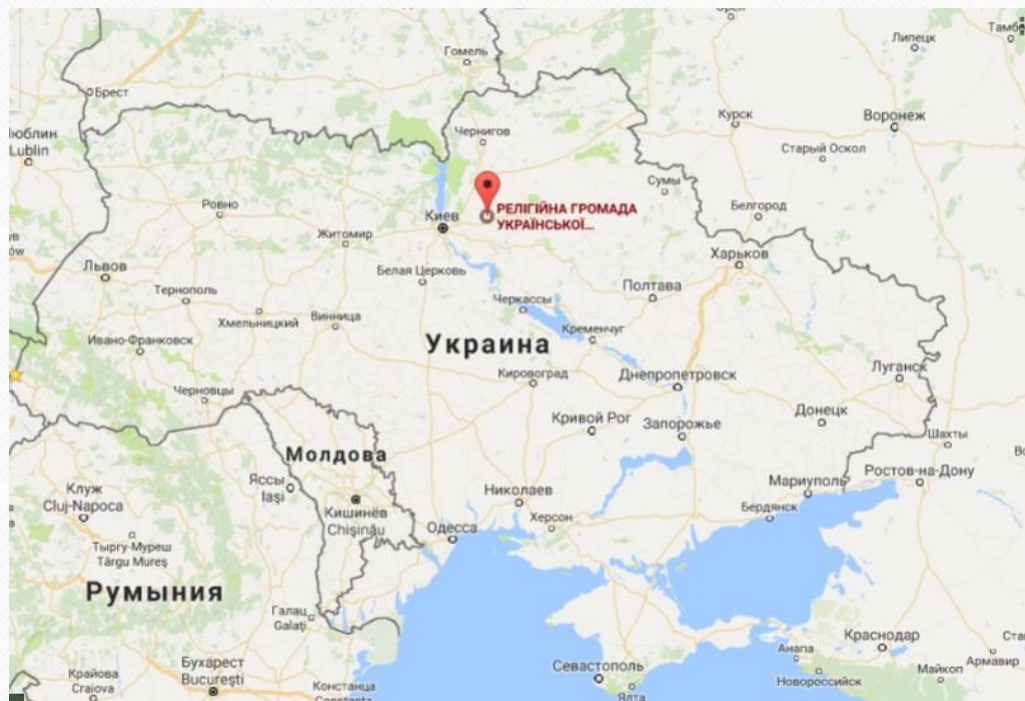

**Павло Григорович
Тичина**

1891-1967

Павло Тичина народився 27 січня 1891 р. у селі
Піски Козелецького повіту Чернігівської губернії

Батько майбутнього поета був сільським дяком — вчителем «школи грамоти». Сім'я була багатодітна (народилося 13, піднялось на ноги 9 дітей), жили впроголодь, зате гарно співали. Змалку Павло виявив хист до музики, малювання і віршування.

**Мати Марія Василівна (уроджена Савицька
(1861-1915) – померла коли Павлу було 24
роки.**

**Спочатку Павло вчився в
земській початковій
школі. Його вчителькою
була Серафима
Миколаївна Морачевська**

За добре навчання вона подарувала
Павлові декілька українських книжок.

Вчителька порадила батькам віддати
Павла в один із монастирських хорів
Чернігова. Крім того, дітей у хорах
також навчали.

Першій учительці поет присвятив
поему «Серафима Морачевська»

У 1900 році 9-річний Павло став співаком архієрейського хору при Єлецькому монастирі. Одночасно він навчався в Чернігівському духовному училищі.

Після закінчення семінарії вступив до Київського комерційного інституту.

Працював редактором газети «Рада», технічним секретарем редакції журналу «Світло».

У 1918 р. вийшла перша збірка П. Тичини «Сонячні кларнети»

З 1923 по 1934 рік – співредактор журналу «Червоний шлях» (Харків)

у 1936-1943 рр. очолює Інститут літератури

1943 – 1948 рр. – міністр освіти УРСР

**Павло Григорович Тичина
знав кілька мов, перекладав
багато творів.**

**У своїй ранній творчості
чудово описував красу
природи, почуття, що
переживає людина,
спілкуючись з нею.**

**Помер П. Г. Тичина 16
вересня 1967 року в
Києві.**

**Похований на
Байковому
кладовищі в Києві.**

